

Pokalbiuose su kasdienybe – istorinės atminties ir ateities ženklai

Kiekviena šventė yra patraukli, savita ir svarbi

Jonavos krašto kūrėjai mielai dalyvauja poezijos renginiuose įvairiose vietose. Susitikimai su pažįstamais, bendraminčiais, naujos pažintys, pasidalijimas iš sielos gelmių išplaukusiomis eilėmis padeda išblaškyti slogias mintis apie nesiliaujantį koronaviruso siautėjimą, duoda impulsą naujam eilėraščiui ir pan. Rudeniu baigiantis, norisi prisiminti keletą šiltų poezijos renginių, vykusių Jonavoje ir už jos ribų.

Abromiškių svirne

Spalio mėnesį Elektrėnų literatų klubui „Strėva“ sukako dvidešimt metų. Visą šį laiką rajono kūrėjams vadovaujanti Vilija Dobrovolskienė kartu su būriu bendraminčių bei literatūros ir meno muziejumi gražų sukakties paminėjimą surengė Abromiškių svirne.

Tą dieną į susitikimą su Elektrėnų, Šakių, Kelmės kitų rajono poezijos mylėtojais išsirengė Jonavos rajono poezijos klubo „Šaltinis“ aktyvūs nariai Valentina Kašauskienė, Aloyzas Vaznaitis, Petras Zlatkus ir šių eilučių autorė.

V. Dobrovolskienė, apžvelgdama „Strėvos“ nueitą kūrybinį kelią, džiaugėsi bičiulyste su jonaviečiais. „Susipažinome pirmaisiais draugijos įkūrimo metais. Neskaičiavome, kiek kartų lankėmės Jonavoje, kiek kartų poezijos žodžiais keitėmės čia, Elektrėnuose. Svarbiausia – tapome geri draugai, kurios vienija meilė lietuviškam žodžiui ir poezijai“, – kalbėjo klubo vadovė, ne vienos poezijos knygos sudarytoja ir redaktorė.

Daugelis susirinkusiųjų aktyviai dalyvauja Nepriklausomų rašytojų sąjungos (NRS) veikloje. Šio Lietuvos literatūrinio sambūrio nariai yra ir mūsų rajono kūrėjai A. Vaznaitis bei P. Zlatkus. Tad „Strėvos“ dvidešimtmecio minėjimas paslaptimi dvelkiančiame Abromiškių svirne buvo puiki proga aptarti savo kūrybinius sumanymus, įvertinti

poezijos klubų bei NRS veiklą, poetų akimis apžvelgti į aukso spalva pasipušusį rudenį.

Iš Elektrėnų jonaviečiai išsivežė malonių prisiminimų, moterų ansamblio melodijų skambesį, padovanotų kūrėjų knygelę ir nepaprasto grožio margaspalvį peizažą.

Gyvenimas – tarsi žydėjimas. Spalio mėnesį Jonavos viešosioje bibliotekoje buvo surengtas „Šaltinio“ klubo narės Laimutės Šatienės kūrybos vakaras, skirtas jos jubiliejinei sukakčiai paminėti. Tokią idėją pasiūlė šiemet sambūrio „Šaltinis“ vairą į jaunus rankas perėmusi Kristina Jaskūnienė.

Tą vakarą Viešosios bibliotekos skaitykla puošė L. Šatienės sukurti paveikslai, atspindintys pavasario žydėjimą ir rudenį šėlstantį vėją. Tai tarsi žmogaus nugalėjimas laikotarpis, prasidėjęs žydinčiu pavasariu ir pasiekęs rudens brandą. Anot kūrėjos, reikia džiaugtis tuo, ką duoda kiekviena diena, riešukčiomis semti laiko dovanas, o meno kūriniai – eilėraščiai, paveikslai ar pagaminti atvirukai – tegul bus padėka už kelią, kurio visi einame.

Šventėje dalyvavę „Šaltinio“ klubo nariai ne tik sveikino jubilieatę Gimtadienio proga, bet ir kiekvienas perskaitė po savo

bičiulės sukurtą eilėraščių. O pati autorė pristatė savo naujausius eiliuotus kūrinius.

Į sveikintųjų būrį įsiliejo Ugnėnų seniūnė Lolita Nekrošienė ir Ugnėnų bibliotekai vadovaujanti Jūratė Ambraškienė, upninkietės akordeonistės Laima Dobrovolskienė ir Sandra Varžaitytė. Muzikinį foną papildė „Šaltinio“ draugas ir bičiulis, ansamblio „Rapsodija“ vadovas Edvardas Ratautas.

Staigmeną pateikė Laimutės dukra Laura, pasveikinti mamos netikėtai atvykusi iš Vilkaviškio. „Atvirai kalbant, tokios malonios staigmenos nesitikėjau, – nusibraukdama laimės asarą, sakė L. Šatienė. – Tokios akimirkos dar labiau skatina vertinti gyvenimą. Ačiū visiems, nepabūgusiems lietaus ir atėjusiems pabūti drauge.“

Vakaras Čičiuose

Susidariusi sudėtingai situacijai dėl COVID-19, tradicinei poezijos šventei „Laiškai rudeniu“ negalėjo atsispirti Čičinų kultūros centras (KC), vadovaujamas Loretos Ratautienės. Prieš dvejus metus „Šaltinis“ ir KC paminėjo savo bendradarbiavimo dešimtmetį. 2021-ųjų renginį organizatoriai skyrė žiūrovams ir skaitytojams, todėl kiekvienas galėjo susipažinti su KC fojė parengta parodėle, kurioje buvo eksponuojami klubo almanachai, rajono kūrėjų išleisti eilėraščių rinkiniai.

Poezijos šventėje dalyvavęs Lietuvos Respublikos Seimo

narys Eugenijus Sabutis dėkojo Čičinų KC vadovei L. Ratautienėi, vietos bendruomenei už kultūrinio gyvenimo puoselėjimą, pagarbą dainai, muzikai, poezijai. Anot svečio, kai ateina niūrus rudens vakarai, žmogui reikia šviesos, šilumos, jaukios aplinkos ir nuoširdaus žodžio. Parlamentaro nuomone, „Laiškai rudeniu“ ir yra dvasinės atgaivos žiburys.

Siemet čičiniečius aplankė ir savo kūryba pasidalijo „Šaltinio“ nariai Albinas Pavasaris ir Petras Zlatkus. Rajono kūrėjų eilėraščius skaitė L. Ratautienė, skaitovė Justina Subatkevičiūtė.

Apie kaimo kultūrinį gyvenimą bei jų svarbą sodiečių gyvenime kalbėjo bendruomenės „Čičinų kraštas“ pirmininkas Juozas Plukys bei aktyvus bendruomenės narys, renginių rėmėjas, ukiniškas Rimantas Kubiliūnas.

Poezijos vakare skambėjo moterų vokalinio ansamblio „Septima“ (vad. Audra Noreikaite) dainos, jaunatviško žavesio suteikė gimnazistišką Austėjos ir Miglės duetas. Kaip ir kasmet šventę vedė Rita Subatkevičienė.

**Irena NAGULEVIČIENĖ,
„Šaltinio“ klubo
garbės pirmininkė**

Petras ZLATKUS

Tik nežaisk šypsena

Tu kaip tėja,
Iš pasakų knygos atėjus,
Man sypsaissi
Praeinant pro šalį,
Aš, aitrus mišinys iš tulžies
Ir įkaitusio tropikų vėjo,
Arktikos speigo,
Intrigų markizų Versalio.

Lankiau kazino,
Lošiau kortomis pokerį, kvailį
Ir taurelę nuodų, patikėki,
Ne vieną išgėriau.
Iš manęs neišgirsi sakmės
Apie žaviąją Leilą,
Jos agato akis,
Plaukus draikomus Azijos vėjo.

Ir nežaisk šypsena –
Ji pražudė ne vieną poetą.
Gaila, nesugrįž, kas išėjo
Gert priešausiu vyno.
Nuo manęs tavo atvaizdą
Greitai paslėps spalio lietus,
Lis tik gatvė
Ir riedantis srautas mašinų.

Taip ir gyvenam

Draugus mes sau
Pasirenkame patys.
Turiu aš paslaptį –
Brunetė moteris.
Kas matė ją,
Pamiršt jai nebegali –
Aušrinės veidą,
Dangiškas akis.

Dukra Veneros,
Kūrinys Visatos.
Grakšti kaip stima,
Kaip versmė tyra.
Kad patinku jai,
Aš neabejoju –
Išvydusi mane,
Pараusta kaip aušra.

Kai gatvė sutinku –
Ji išdidžiai praeina.
Kai žvelgia į mane –
Tuomet jau aš švenčiu...
Taip ir gyvenam,
Svajose paskendę,

Jausmus suvaržę
Ir sparnus minčių.

Albinas PAVASARIS

Dar ir jau

Išleiti dar anksti
Sugrįžti jau vėlu
Nedidelė viltis
Kalėjimas kuklus

Svajonės dar aukštai
Siekimai jau toli
Arteja tik krantai
O jūra vis gilyn

Atplūščiau dar banga
Bet jau neriu gelmėn
Nematoma jėga
Į krantą meta vėl

Taip vis iš naujo – dar
Taip neskausmingai – jau
Kad gali būt kitaip
Žinau, o gal bijau?

(Ne)pakeleiviams

Aš nebuvau tenai kur buvot jūs
O jūs nebuvote kur aš buvau
Jūs plaukėte kruiziniu laivu
O aš Šventosios vingiuos irklavau

Kai jus svajino svetimas vanduo
Mane gavino dugno skaidruma
Galėjot viską imti pirkti duot
Bet tik ne tai ko man vis negana

Šypojojėte tada kai aš verčiau
Ir nelinkėjau pasilikti tokiems
Prie jūsų niekada nepritapau
Nes nežinojau ko daugiau linkėt

Jūs mokėtės kaip nugalėt kitus
O aš save išmokau nugalėt
Man nepasiektį jūs aukštumų
O jums gėlmės manosios nepasiekt...

SPAUDOS,
RADIO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

